

Iubire de poveste

Panait Gabriela

Iubire de poveste

Pașii mei pe strada udă
Se aud trecând grăbiți.
Vântu-n calea mea adună
Urma pomilor răniți

De atâtea ploi ce-n noapte,
Frunzele le-au înecat
Iar acum ,sub vraja lunii,
Se desprind cu un oftat

Și plutesc îmbrățișate
Într-un dans neobosit.
Eu mă-nvârt cu umbra zării
Simțind cerul amețit.

Însă iată cum în calea-mi ,
Parcă totul se destramă
Și copacii sunt doar aripi
Desenând pe cer o ramă

Unde tu,cu fața albă
Ca zăpada peste zare,
Mă privești și ochii tăi
Par desprinși din val de mare.

Eu nu-s eu și totuși iată,
Poartă voalul meu pe braț!
O copilă cu păr moale
Peste umeri revărsat.

Sunt chiar eu așa cum poate
Am visat în nopți târzii,
Ca-i să te desprinzi din carte
Prințul meu și ai să vii

Să-ți simt palmele de lut
Modelându-se ușor
Peste palma mea iubite
Când pe ceruri aripi zbor.